Ankenævnet *for* Forsikring

Den 2. august 2018 blev i sag nr. 91803:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har retshjælpsforsikring i Tryg Forsikring A/S. Klagerens advokat har i klageskema af 9/1 2018 til nævnet blandt andet anført:

> "**1. Sagsfremstilling …**
> Konkursboet efter [klagerens] ægtefælle, …, har anlagt en retssag mod [klageren] med påstand om betaling af 1.367.254,60 kr.
>
> Der har i periode på ca. 2 1/2 år været overført ca. 6,6 mio. kr. fra [ægtefællen] til [klageren] og i samme periode ca. 5,2 mio. kr. fra [klageren] til [ægtefællen]. Differencebeløbet kræver konkursboet betalt.
>
> Kravet bestrides.
>
> Der henvises til stævning, svarskrift og replik samt bilag 1-8 og bilag A.
>
> TRYG har afvist dækning under henvisning til, at der er tale om en erhvervsmæssig tvist. Det er klagers opfattelse, at der bør meddeles dækning under policen, idet sagen alene angår 'differencebeløbet', jf. ovenfor, som omhandler private forhold mellem ægtefæller.
>
> **2. Hvad vil du konkret opnå hos selskabet? …**
> Tilsagn om retshjælp."

Selskabet har i brev af 1/3 2018 til nævnet blandt andet oplyst:

> "**2.0 Indledning**
> Forsikringstageren, … (herefter klageren) har tegnet familieforsikring med retshjælpsforsikring i selskabet. Sagen drejer sig om, at klageren er blevet stævnet af sin ægtefælles, …, konkursbo,

hvorfor klageren har anmeldt en skade under retshjælpsforsikringen. Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at tvisten er omfattet af undtagelsesbestemmelsen om erhverv i betingelsernes punkt 5.1.

3.0 Kort sagsfremstilling
Klageren er blevet stævnet af sin ægtefælles konkursbo med påstand om betaling af 1.267.254,60 kr. for påståede lån, subsidiært ugyldige gaver, eller mere subsidiært omstødelige gavedispositioner foretaget mellem ægtefællerne.

I stævningen af 19. september 2017 hedder det bl.a.:

'En gennemgang af kontoudtogene (bilag 5) sammenholdt med oplysningerne fra … [bank] (bilag 6) viser, at der i perioden fra den 1. januar 2014 og frem til konkursen den 20. september 2016 blev overført i alt 6.602.300,00 kr. til [klagerens] konto. I samme periode modtages der indbetalinger fra [klageren] på i alt 5.235.045,40 kr. Der er således en difference på 1.367.254,60 kr. i konkursboets favør. En opgørelse af ind- og udbetalinger fremlægges som bilag 7.

Anbringender
Til støtte for den anførte påstand gør konkursboet overordnet gældende, at betalingerne udgør lån fra [ægtefællen] (nu: under konkurs) til [klageren], og at disse lån skal tilbagebetales til konkursboet.

Subsidiært gør konkursboet gældende, at betalingerne udgør gaver, der er ugyldige som følge af manglende ægtepagt, jf. retsvirkningslovens § 30, stk. 1, jf. § 32, eller mere subsidiært at der er tale om omstødelige gavedispositioner i henhold til konkurslovens § 64 og/eller § 74'.

Sagsøger har, som sit bilag 4, fremlagt kopi af en skriftlig redegørelse fra [ægtefællen] til konkursboet, hvori det hedder:

'Overførsler til min kones konto:
Jeg har af sikkerhedsmæssige årsager i mange tilfælde ikke turde lade kapital stå på min konto, da jeg har en meget stor gæld til SKAT. Derfor har jeg i mange situationer brugt min kones konto, til at stille pengene i 'sikkerhed', alene af den grund, at jeg har vist, at de på et eller andet tidspunkt, skulle retur igen til de klienter, der har foretaget indbetaling heraf. Som det sikkert kan ses, er der jævnlige tilbageførsler til min konto hvor de kommer fra, så der ligger ingen kapital skjult nogen som helst steder.

Jeg er gået i gang med at lave et specifikt regneark, der viser og redegør for disse transaktioner'.

I svarskrift af 9. november 2017 fra klagerens advokat …, er bl.a. anført:

'Det er korrekt, at der den omhandlede periode - en periode på mere end 2 1/2 år (2014-2016) - er overført og tilbageført en række beløb fra [ægtefællen] til [klageren]. Det er også korrekt, at langt størstedelen af beløbene er betalt tilbage til [ægtefællen]; Ifølge kurarters egen opgørelse (bilag 7) er der således indgået mere end 5,2 mio. kr. (ud af ca., 6,6 mio kr.) fra [klageren] til [ægtefællens] konto. Der tages forbehold for at fremkomme med bemærkninger til den nøjagtige talmæssige beregning i senere processkrift.

Restbeløbet, beregnet af kurator til ca. 1,3 mio. kr., er ikke og skal ikke overføres fra [klageren] til [ægtefællen], idet der ikke er et mellemværende mellem [ægtefællen], og [klageren] i forhold til dette beløb. Det omhandlende beløb dækker således [ægtefællens] andel af fælles underhold og forsørgelse, jf. herved forsørgelsespligten over for ægtefælle og børn udtrykt i LAS § 2, og har intet med lån, gaver eller kreditorunddragelse at gøre som postuleret af kurator.
…
[Klageren] købte ejendommen alene, da [ægtefællen] står i [register] fra tidligere konkurser, og derved ikke kan eje noget, men der aftaltes enighed om, at udgifterne deles ligeligt mellem [ægtefællen] og [klageren. Sådan har det altid været.

[Klageren] startede som selvstændig erhvervsdrivende i december måned 2005 og har drevet det lige siden'.

Af replik af 5. december 2017 fremgår, at der også er spørgsmål om klagerens ægtefælles ansættelse i klagerens virksomhed, samt at flere overførsler fra ægtefællen til klageren er beskrevet som *'lån [klageren]'*.

Selskabet finder, at tvisten er omfattet af undtagelsesbestemmelserne i punkt 5.1, erhvervsundtagelsen, idet retssagen anlagt mod vores kunde udspringer af ægtefællens oprindelige erhvervsudøvelse, hvilken erhvervsudøvelse har ført til, at ægtefællen er gået konkurs og retssagen efterfølgende blev anlagt mod klageren.

Såfremt vores kundes ægtefælle ikke havde været erhvervsdrivende og på baggrund heraf var gået personlig konkurs, ville vores kunde ikke være blevet stævnet af ægtefællens konkursbo. Tvisten er således opstået i forbindelse med vores kundes ægtefælles erhvervsudøvelse.

4.0 Selskabets vurdering
Henset til det fælles private forbrug, formuefællesskabet og interessefællesskabet, der består og bestod mellem vores kunde og dennes ægtefælle, finder vi, at der er identifikation mellem ægtefællerne.

Da den anlagte retssag mod vores kunde udspringer af ægtefællens erhvervsudøvelse fastholder vi derfor, at tvisten også er erhvervsmæssig i forhold til vores kunde.

Sagen drejer sig om 'lån/gaver', som vores kunde har modtaget fra sin ægtefælle. Tvisten er klart opstået som følge af vores kundes ægtefælles erhvervsudøvelse, og der er identifikation mellem ægtefællerne.

Der henvises også til, at ægtefællerne i øvrigt - angiveligt - har haft erhvervsaktiviteter sammen. I svarskrift af 9. november 2017 hedder det:

'Afdrag banklån/forlig:
I år 2010 indgår [klageren] og [ægtefællen] en lejeaftale på … [adresse] men som følge af deres udtræden af lejekontrakten før udløb bliver de nød til at indgå et forlig på kr. 500.000 med … [firma] i 2012, som medfører en 5-årig betalingsafvikling af det forligsbeløb, som der aftales. Afdragene fremgår af oversigten og udgør årligt kr. 120.000'.

4.1 Selskabets vurdering er i overensstemmelse med praksis
Til at underbygge selskabets afgørelse henviser jeg til Michael Wiisbye's 'Retshjælpsforsikringen' side 176 og 177 samt side 146, hvor kendelse **nr. 24.307** er refereret.

Ankenævnet for Forsikring har en klar praksis, der viser, at retssager, svarende til sagen, som klageren aktuelt er involveret i, er omfattet af undtagelsesbestemmelsen om erhverv.

Selskabet henviser til kendelse **nr. 37.381**, hvor dette klart er fastslået. Sagen drejede sig om, at et likvidationsbo havde stævnet en ægtefælle for et pengebeløb, som den anden ægtefælle havde modtaget, og som er indsat på en fælles konto. Nævnet fandt, at der var tale om en undtaget erhvervsmæssig tvist.

Nævnet udtalte i kendelse nr. 37.381:
'Efter en gennemgang af det i sagen foreliggende kan det lægges til grund, at kravet er opstået i forbindelse med klagerens ægtefælles erhvervsudøvelse og hidrører fra, at det i umiddelbar tilslutning til denne erhvervsudøvelse er blevet indsat på ægtefællernes fælles konto.

På dette grundlag finder nævnet, at det tilbagebetalingskrav, der er blevet rejst mod klageren, har en sådan erhvervsmæssig karakter, at tvisten som følge af den foran gengivne bestemmelse i forsikringsbetingelserne er undtaget fra retshjælpsdækning.'

Tilsvarende forholder det sig i de sager, hvor ægtefæller fx stillet kaution for erhvervsvirksomhed. Også sådanne sager anses retshjælpsmæssigt som en erhvervsmæssig disposition, jf. kendelser **nr. 52.832, nr. 46.338, nr. 44.081, nr. 49.602** og **nr. 57786** (samt side 146 i Michael Wiisbye, Retshjælpsforsikringen, omtalt ovenfor).

I kendelse nr. 52.832 udtaler nævnet:
'Det kan lægges til grund, at kautionsforpligtelsen blev påtaget i forbindelse med ægtefællens erhvervsudøvelse. Da klageren i kraft af ægteskabet havde en økonomisk interesse i virksomheden, finder nævnet herefter ikke grundlag for at kritisere, at selskabet har afvist at yde retshjælpsdækning med henvisning til § 3 i forsikringsbetingelserne. I det foreliggende tilfælde kan det af klagerens advokat anførte ikke føre til andet resultat.'

Der kan endvidere henvises til kendelser **nr. 79.323**. I denne sag anmodede B om retshjælpsdækning til en sag, hvor B var blevet sagsøgt med påstand om, at A havde givet ugyldige gaver til B. Det pågældende forsikringsselskab afviste dækning med henvisning til, at der var tale om en erhvervsmæssig tvist, hvilket i henhold til forsikringsbetingelserne var undtaget dækning. Ankenævnet for Forsikring udtalte, at tvisten måtte anses at have sit udspring i A's formuedispositioner i forbindelse med hans erhvervsudøvelse som kommanditist. Nævnet kunne derfor ikke kritisere at selskabet havde afvist at yde retshjælpsdækning. Selskab medhold.

I denne sag henviser nævnet til *'nævnets praksis i lignende sager',* og udtaler at sagen har sit udspring i A's formuedispositioner i forbindelse med hans erhvervsudøvelse. Tilsvarende som i kendelse **nr. 77.393**, hvor tvisten var stort set ens med omstændighederne i kendelse nr. 79.323.

Selskabet henviser også til kendelse **nr. 73.985**. Denne klagesag indeholder stort set identiske forhold som i førnævnte to klagesager, der havde sit udspring i person A's formuedispositioner i forbindelse med hans erhvervsudøvelse som kommanditist. Til forskel fra de førnævnte to sager, var

retssagen genereret af 2 gaver i form af: månedlige overførsler af beløb samt en ejendomsoverdragelse fra A til B. Også i denne sag afgjorde et enstemmigt ankenævn sagen, hvor den pågældende klager ikke fik medhold, og dette med begrundelsen:

'...tvisten må anses for at have sit udspring i klager …'s formuedisposition - overdragelsen af hans ejendom til ægtefællen - i forbindelse med hans erhvervsudøvelse som kommanditist.'

Herefter fandt Ankenævnet, at sagen i relation til ægtefællen var undtaget retshjælpsforsikringens dækningsområde i henhold til betingelserne.

I kendelse **nr. 78.612** fastslog nævnet også, at der var tale om erhvervsudøvelse. A var blevet stævnet af sin mands kreditor med påstand om, at der var sket en gaveoverdragelse mellem ægtefællerne, som var ugyldigt, idet der ikke var oprettet en ægtepagt.

Der er ikke oprettet en ægtepagt i aktuelle sag, hvorfor praksis om 'ægtepagter' ikke er relevant, jf. kendelser nr. 65971 og nr. 77.843.

Ankenævnet for Forsikring har således en række gange bedømt aktuelle problemstilling og vurderet, at der - også i relation til ægtefællen som modtager værdierne, men ikke nødvendigvis har medvirket direkte i erhvervsudøvelsen, hvorfra gælden måtte være opstået - er tale om en erhvervsudøvelse, der er undtaget retshjælpsbetingelserne efter punkt 5.1.

Selskabet fastholder således, at den anmeldte skade under retshjælpsforsikringen er undtaget dækning, jf. punkt 5.1.

4.2 Kendelse nr. 82.513
I kendelse **nr. 82.513** udtalte nævnet:

'Klageren er blevet stævnet af sin ægtefælles konkursbo med påstand om betaling af ca. 2,9 mio. kr. som følge af nogle påståede omstødelige dispositioner foretaget mellem ægtefællerne, herunder gaver for ca. 1,5 mio. kr.
Det er nævnets flertals opfattelse, at retssagens tilknytning til klagerens ægtefælles erhvervsudøvelse ikke er af en sådan karakter, at selskabet har været berettiget til at afvise retshjælpsdækning med henvisning til undtagelsesbestemmelsen i forsikringsbetingelsernes § 3, stk. 1.
Nævnets mindretal finder, at omstødelseskravet udspringer af klagerens ægtefælles erhvervsudøvelse.
Da klageren i kraft af samlivet findes at have en sådan økonomisk interessefællesskab med sin ægtefælle, at hendes interesse i sagen også bør anses for at være af erhvervsmæssig karakter, finder mindretal/et, at selskabet har været berettiget til at meddele afslag.
Afgørelsen træffes efter stemmeflertallet.
Som følge heraf bestemmes:
Selskabet, Tryg Forsikring A/S, skal anerkende, at det er uberettiget til at afvise at yde retshjælpsdækning med henvisning til, at der er tale om en erhvervsmæssig tvist.'

Det er selskabets vurdering dels at der er tale om en meget konkret sag, dels at afgørelsen ikke er i overensstemmelse med tidligere praksis ved Ankenævnet for Forsikring.

Kendelse blev da også anfægtet af selskabet, hvilket er oplyst på Ankenævnet for Forsikrings-hjemmeside, www.ankeforsikring.dk, hvor det hedder:
'Selskabet har i henhold til § 15 og 16 i nævnets vedtægter meddelt, at selskabet ikke ønsker at være bundet af kendelsen. Af nævnets årsberetning for 2012, s. 26, fremgår: Det er uvist, om klageren viderefører sagen.'

4.3 Selskabets subsidiære påstand
Hvis et flertal i nævnet, mod selskabets forventning, finder, at skaden ikke er undtaget dækning efter punkt 5.1 om erhvervsudøvelse, gør selskabet gældende:

Når henses til bl.a. den erklæring, som klagerens ægtefælle har udfærdiget (delvis citeret ovenfor), sammenholdt med - også - det i replikken anførte om klagerens og ægtefællens økonomi, kan det konstateres, at der er en sådan usikkerhed med hensyn til retssagens rimelighed, at selskabet ikke på det foreliggende skal give forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til sagen."

I forsikringsbetingelserne hedder det blandt andet:

"**3. Hvad dækker retshjælpsforsikringen**
Forsikringen dækker tvister, som er opstået i privatlivet.

3.1 Tvist
Ved tvist forstås en konkret, aktuel konflikt, som parterne ikke selv har kunnet løse, og som kan behandles af en domstol eller ved voldgift.

Forsikringen dækker ikke udgifter til almindelig advokatrådgivning.

3.2 Rimelig grund
Det er en betingelse for dækning, at der er rimelig grund til at indbringe tvisten for domstolene eller voldgift. Hvis der efter Trygs opfattelse ikke er rimelig grund, skal Tryg begrunde det.
…
5. Hvilke tvister er ikke dækket
Følgende tvister er ikke omfattet af retshjælpsdækningen:

5.1 Tvister i forbindelse med sikredes erhvervsudøvelse
Ved erhvervsudøvelse forstås enhver aktivitet, uanset tab eller gevinst, der har karakter af, forbindelse med, eller udspringer af sikredes:
a) Hovederhverv
b) Bierhverv (herunder bierhverv med karakter af hobby)
c) Formuedispositioner i forbindelse med ovenstående aktiviteter
d) Ansættelsesforhold
e) Finansiel spekulation
…
7. Hvilke omkostninger er ikke dækket
Følgende omkostninger er ikke omfattet af retshjælpsdækningen:

a) Omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. hvis sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi omkostningerne ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand."

Ankenævnet *for* Forsikring

7. 91803

Nævnet udtaler:

Klageren er stævnet af sin ægtefælles konkursbo med påstand om betaling 1.367.254,60 kr. som følge af påståede omstødelige dispositioner foretaget mellem klageren og ægtefællen.

Det fremgår af sagen, at der i perioden fra 1/1 2014 til konkursen den 20/9 2016 har været overført i alt 6.602.300 kr. fra ægtefællens til klagerens konto. I samme periode har klageren overført i alt 5.235.045,40 kr. til ægtefællens konto. Konkursboet ønsker differencen betalt, idet konkursboet har gjort gældende, at overførslerne udgør lån, som skal tilbagebetales subsidiært ugyldige gaver.

Klageren har afvist konkursboets krav med henvisning til, at beløbet udgør ægtefællens andel af familiens fælles underhold og forsørgelse.

Selskabet har afvist at yde tilsagn om retshjælpsdækning til sagen mod konkursboet med henvisning til, at tvisten er omfattet af forsikringsbetingelsernes undtagelse om erhvervsmæssige tvister, jf. forsikringsbetingelsernes punkt 5.1. Selskabet har blandt andet henvist til, at der henset til det fælles private forbrug, formuefællesskabet og interessefællesskabet er identifikation mellem ægtefællerne. Selskabet har også anført, at retssagen ikke kan føres med rimelig grund.

Af en skriftlig redegørelse fra klagerens ægtefælle til konkursboet fremgår det blandt andet, at han "af sikkerhedsmæssige årsager i mange tilfælde ikke turde lade kapital stå på min konto, da jeg har en meget stor gæld til SKAT. Derfor har jeg i mange situationer brugt min kones konto, til at stille pengene i 'sikkerhed', alene af den grund at jeg har vist, at de på et eller andet tidspunkt, skulle retur igen til de klienter, der har foretaget indbetaling heraf. Som det sikkert kan ses, er der jævnlige tilbageførsler til min konto, hvor de kommer fra, så der ligger ingen kapital skjult nogen som helst steder".

Nævnet finder efter en gennemgang af sagen, at omstødelseskravet mod klageren udspringer af hendes ægtefælles erhvervsudøvelse. Nævnet finder efter en konkret vurdering, at klageren

findes at have et sådan økonomisk interessefællesskab med sin ægtefælle, at hendes interesse i sagen også må anses for at være af erhvervsmæssig karakter og dermed omfattet af undtagelsen i forsikringsbetingelserne punkt 5.1.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på de løbende og betydelige overførsler mellem klagerens og ægtefællens konti samt ægtefællens oplysning, om at overførslerne skete på baggrund af den skattemæssige gæld, og at pengene skulle tilbageføres til klienterne. Nævnet lægger til grund, at klageren har kendt til overførslerne, og at hun på denne måde har bistået ægtefællen i hans virksomhed.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Peter Thønnings